

[Henry Christensen.]

på nordisk basis. Jeg tror, der ville være mange fordele knyttet hertil; jeg tror, det ville være den mest sikre vej til at undgå reklame i fjernsynet, og jeg tror, det ville skabe mulighed for konkurrence mellem de forskellige fjernsyn og programmer, hvad der utvivlsomt ville være en stor fordel. Derfor ville jeg gerne pege på denne tanke. Det er min personlige tanke, at det i hvert fald burde tages stærkere med i overvejelserne, end det hidtil har været tilfældet.

Jeg skal slutte med at meddele, at venstre agter at stemme imod den af hr. Kai Moltke foreslåede dagsorden.

Niels Helveg Petersen: Jeg skal koncentrere mig om de tre hovedspørgsmål i denne debat, det økonomiske, jordlovgivningen og forsvarsproblemerne.

Beskæftigelsen er ikke tilfredsstillende efter det radikale venstres opfattelse. Op-gaven i den økonomiske politik er at skabe forudsætningerne for en bedre beskæftigelses-situation. Det kan kun ske, hvis der sker en forbedring af vor konkurrenceevne. Den eneste mulighed for varigt at skabe beskæftigelse er, at danske erhverv er i stand til at konkurrere med udlandet.

Der er sket skridt henimod en forbedring af vor konkurrenceevne. Vi har fået prisstabilitet på trods af devalueringen. Vi har fået et rentefald, så erhvervene nu ikke skal leve under trykket fra en meget høj rente, målt med europæisk målestok, og vi har fået kreditlempelse, alt sammen ting, der er en fordel, når erhvervenes konkurrenceevne skal vurderes.

Men det afgørende bliver at undgå en oppustning af pengeindkomsterne i forbindelse med overenskomstforhandlingerne. Derimod betyder den tilbageholdenhed, som der stilles krav om over for arbejdsmarkedets organisationer, jo ikke, at der ikke må ske en stigning i reallønnen. Det, der ikke må ske, er en oppustning af pengeindkomsterne, der er større, end produktionen kan bære, og som kun omsætter sig i

forhøjede priser til skade for den fremtidige beskæftigelse.

Jordlovene. Hr. J. O. Krag omtalte den radikale landsmødevedtagelse fra maj 1968. Det fremgik ikke ganske af, hvad hr. J. O. Krag i øvrigt sagde om dette, at hr. J. O. Krag havde læst denne landsmødeudtalelse. Heri omtales nemlig ikke, som det blev udlagt, ekspropriation til boligformål og til byudvikling. Den omhandlede vilkårene for jords overgang fra landzone til byzone, og det siges, at dette må om fornødent ske ved ekspropriation. Men: denne mulighed forudsætter altså en forudgående gennemgribende reform og forenkling af vor jordlovgivning. Når det drejer sig om ekspropriation til boligformål og byudvikling, behøver man ikke at søge i den radikale landsmødeudtalelse fra maj 1968 for at lære vort standpunkt at kende. Allerede jordlovene i 1963 indeholdt jo sådanne muligheder, og det var love, vi som bekendt stod bag ved.

I øvrigt mener jeg ikke, at det sagligt kan bære at gøre dette spørgsmål om ekspropriation til boligformål og byfornyelse til det helt store problem, selv om det er betydningsfuldt. Det store problem ved jordlovgivningen er at skabe rammer for vort samfund, så industrialiseringen og byudviklingen ikke skal ødelægge vort land, at skabe rammer for en hensigtsmæssig byudvikling, så de offentlige investeringer giver udbytte, at de ikke skal spredes planløst, men således, at også skatteborgerne får noget for deres penge, som ønskes i de offentlige investeringer. Det er i virkeligheden det, som er problemet i jord- og planlægningslovgivningen, og det er et stort mål for det radikale venstre at nå til reformer på dette område.

Jeg vil så i øvrigt gentage, hvad jeg sagde i går, at opnås der i øvrigt en klar, en konsekvent jordlovgivning, der bringer os ud af den politiske hårdknude, som jeg tror socialdemokratiet vil erkende folkeafstemningen skabte, så er vi også parat til at give indrømmelser, og jeg tror, det ville være godt for jordlovenes indhold og for